

637

REZOLUCJA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 listopada 1996 r.

w sprawie Uzupelnienia „Założeń polityki mieszkaniowej państwa”.

Uważając za konieczne opracowanie rozwiązań problemów dotyczących polityki mieszkaniowej, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wzywa Prezesa Rady Ministrów do przedstawienia skorygowanej wersji Uzupelnienia „Założeń polityki mieszkaniowej państwa” w terminie do 31 grudnia 1996 r., z uwzględnieniem propozycji zawartych w załączniku oraz skutków tych rozwiązań w projekcie budżetu państwa na 1997 r.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wzywa Prezesa Rady Ministrów do zagwarantowania środków finansowych nieodzownych do realizacji celów ustalonych w „Założeniach polityki mieszkaniowej państwa”, ze

szczególnym uwzględnieniem środków na Krajowy Fundusz Mieszkaniowy w celu stworzenia warunków dla realizacji programu budowy mieszkań czynszowych, przedstawionego w Uzupelnieniu „Założeń polityki mieszkaniowej państwa”.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wzywa Prezesa Rady Ministrów do stworzenia rozwiązań prawnych umożliwiających pomoc państwa w zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych podatników podatku rolnego.

Marszałek Sejmu: *J. Zych*

Załącznik do rezolucji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 listopada 1996 r. (poz. 637)

Przedłożone przez Rząd Uzupelnienie „Założeń polityki mieszkaniowej państwa” z dnia 29 listopada 1995 r. jako realizacja rezolucji Sejmu RP z dnia 6 lipca 1995 r. uwzględnia w znacznym stopniu uwagi z części B załącznika do rezolucji w sprawie założeń polityki mieszkaniowej państwa. Odpowiada ono również głównym kierunkom ujętym w uchwale Sejmu z dnia 6 lipca 1995 r. w sprawie polityki mieszkaniowej Państwa w okresie transformacji społeczno-gospodarczej.

Uchwalona przez Sejm ustawa z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 133, poz. 654) stworzyła — jako element realizacji Założeń — podstawy prawne realizacji budownictwa mieszkaniowego dla niektórych systemów inwestowania. W ustawie ustalono jako główne kierunki wspierania tego budownictwa nowe rozwiązania w postaci:

- Krajowego Funduszu Mieszkaniowego będącego głównym źródłem zasilania finansowanego ze środków publicznych budownictwa czynszowego i spółdzielczego budownictwa lokatorskiego,
- towarzystw budownictwa społecznego jako formy realizacji budownictwa czynszowego,
- kas mieszkaniowych jako sposobu oszczędzania i kredytowania własnościowego budownictwa mieszkaniowego.

Wobec znaczących opóźnień we wdrażaniu wyżej wymienionych rozwiązań prawnych, a także braku odpowiednich środków finansowych, rok 1996 nie stanie się rokiem przełomu dla budownictwa mieszkaniowego. Zagraża to także realizacji programu rzeczowego przedstawionego w Uzupelnieniu „Założeń polityki mieszkaniowej państwa”.

W Uzupelnieniu „Założeń polityki mieszkaniowej państwa” nie uwzględniono szeregu problemów wskazanych przez Sejm i ujętych w części B załącznika do rezolucji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 lipca 1995 r. w sprawie założeń polityki mieszkaniowej państwa. Odnosi się to zwłaszcza do sprawy inwestowania w budownictwo mieszkaniowe.

Sejm uważa za konieczne przedstawienie przez Radę Ministrów kompleksowego systemu wspomaganie środkami publicznymi budownictwa mieszkaniowego.

Aby to zrealizować, konieczne jest:

- 1) zapewnienie odpowiednich środków finansowych w projekcie budżetu na 1997 r. i w projektach budżetu na lata następne na realizację programu rzeczowego budownictwa czynszowego do 2000 r.,
- 2) stworzenie koncepcji wspomaganie budownictwa własnościowego, a w tym zapewnienie stabilnego systemu ulg podatkowych sprzyjających podjęciu starań w celu zdobycia własnego mieszkania.

Budownictwo mieszkaniowe, niezależnie od roli, jaką spełnia w zaspokojeniu jednej z podstawowych potrzeb społeczeństwa, może stanowić — na co wskazuje praktyka krajów Europy Zachodniej i przeprowadzone w Polsce w ostatnich latach szczegółowe badania podbudowane rachunkiem symulacyjnym — ważny czynnik pobudzający rozwój gospodarki. Ta korzystna cecha budownictwa mieszkaniowego występuje tylko wówczas, gdy następuje jego znaczący wzrost, a nie w warunkach stagnacji czy regresu. Jest to ważna przesłanka dotycząca konieczności wspierania przez środki publiczne rozwoju budownictwa mieszkaniowego, zwłaszcza że wpływy do budżetu państwa generowane

przez to budownictwo znacznie przekraczają wielkość środków potrzebnych na stymulowanie jego wzrostu.

Jest nieodzowne preferowanie efektywnych form wspomagania przez państwo i gminy budownictwa mieszkaniowego, a szczególnie takich form finansowania budowy mieszkań na własność, które generują wzrost popytu ludności, zachęcając do wzmożonego wysiłku na rzecz uzyskania własnego mieszkania.

W „Założeniach polityki mieszkaniowej państwa” Rada Ministrów powinna uwzględnić pomoc państwa w rozwiązywaniu problemów mieszkaniowych rolników płacących jedynie podatek rolny.